

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **K. K.**

skazanej z art. 286 § 1 k.k. i in.,

B. Z.

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.,

K. S.

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu 17 września 2024 r., na posiedzeniu bez udziału stron,

kasacji obrońcy skazanych od wyroku

Sądu Okręgowego w Łodzi z 12 lipca 2023 r., sygn. akt V Ka 545/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi

z 30 listopada 2022 r., sygn. akt IV K 1134/20,

p o s t a n o w i ł:

I. oddalić kasacje jako oczywiście bezzasadne;

II. obciążyć skazanych kosztami postępowania kasacyjnego w częściach na nich przypadających.

[J.J.]

Wyrokiem z 30 listopada 2022 r., wydanym w sprawie o sygn. IV K 1134/20, Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi uznał K. K. , K. S. i B. Z. za

winnych dopuszczenia się przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i in. k.k. za co wymierzył im kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania oraz grzywny.

Po rozpoznaniu sprawy z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonych: K. K., B. Z. i K. S., Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z 12 lipca 2023 r., wydanym w sprawie o sygn. akt V Ka 545/23, utrzymał w mocy wyrok Sądu pierwszej instancji.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanych, zaskarżając go w całości. Zarzucił on „rażącą obrazę przepisów postępowania karnego mającą istotny wpływ na treść wyroku, a to:

1. art. 439 § § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. art. 42a § 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych w zw. z art. 29 § 1 k.p.k. w zw. z art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności polegającą na naruszeniu prawa do rzetelnego procesu poprzez rozpoznanie wniosków dowodowych skazanych w składzie jednoosobowym w dniu 10 maja 2023 roku, a następnie poinformowanie skazanych pismami z dnia 7 czerwca 2023 roku, że do rozpoznania sprawy został wylosowany przez System Losowego Przydziału Spraw skład sądu w osobie sędziego - X.Y., powołanego na stanowisko sędziego po przeprowadzeniu procedury konkursowej przez nową Krajową Radę Sądownictwa, podczas gdy sprawę rozpoznano w składzie trzyosobowym na rozprawie z dnia 12 lipca 2023 roku, co uniemożliwiło skazanym złożenie wniosków o badane spełnienia przez pozostałych sędziów wymogów niezawisłości i bezstronności oraz doprowadziło do rozpoznania sprawy w składzie nienależycie obsadzonym;

2. art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 45 ust. 1 Konstytucji i art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności poprzez naruszenie prawa do rzetelnego procesu, prawa do skutecznego środka prawnego i bezstronnego sądu, co miało istotny wpływ na treść orzeczenia, poprzez wydanie orzeczenia w II instancji przez Sąd nienależycie obsadzony, polegający na orzekaniu przez Sąd Okręgowy w Łodzi w składzie, w którym zasiadał sędzia sprawozdawca powołany na stanowisko sędziego po przeprowadzeniu procedury konkursowej przez nową Krajową Radę Sądownictwa, co do legalności powołania której wypowiadały się nie tylko sądy powszechne, ale również Sąd Najwyższy, a

słuszność takiej oceny potwierdził również Europejski Trybunał Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.”

i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości wobec skazanych i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi Okręgowemu w Łodzi.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Autorowi kasacji wyraźnie umknęło, że sam fakt zasiadania w sądzie powszechnym sędziego powołanego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa po zmianach z 2017 r. nie skutkuje automatycznie koniecznością uchylenia takiego wyroku, ponieważ przesłanka ta nie ma charakteru bezwzględnej (zob. uchwała Sądu Najwyższego z 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, OSNK 2022, z. 6, poz. 22). Konieczne jest bowiem wykazanie *in concreto*, że sędzia nie gwarantuje chociażby minimalnego standardu bezstronności i niezawisłości, na co wskazuje szereg orzeczeń Sądu Najwyższego (zob. m.in. postanowienie z 18 listopada 2020 r., IV KK 290/20; postanowienie z 17 marca 2021 r., I KK 28/21; postanowienie z 18 listopada 2021 r., V KK 475/21; postanowienie z 6 kwietnia 2022 r., V KK 491/21; postanowienie z 14 lipca 2022 r., V KK 54/22; postanowienie z 14 lipca 2022 r., III KK 115/22; wyrok z 26 lipca 2022 r., III KK 404/21; postanowienie z 31 sierpnia 2022 r., II KK 85/22).

Tymczasem skarżący, sygnalizując zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. nie wskazał na jakąkolwiek okoliczność, chociażby uprawdopodobniającą brak bezstronności Sędziego X.Y. orzekającego w Sądzie drugiej instancji, który został powołany na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Łodzi na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3).

Ponadto, jak słusznie zauważa prokurator, obrona na wcześniejszym etapie postępowania nie kwestionowała statusu tego członka składu Sądu Okręgowego, co nie może pozostać bez wpływu na ocenę zarzutu kasacyjnego. Tym bardziej że w postępowaniu odwoławczym istniała również możliwość złożenia wniosku w

trybie art. 42a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (dalej zwana: u.s.p.; t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 334 z późn. zm.) o zbadanie niezawisłości i bezstronności tego Sędziego. Powyższe okoliczności przekonują, że do czasu prawomocnego zakończenia sprawy obrona akceptowała wyznaczony do jej rozpoznania skład Sądu odwoławczego, a obecnie podnoszony w nadzwyczajnym środku zaskarżenia zarzut został skonstruowany wyłącznie na potrzeby postępowania kasacyjnego i jest wynikiem niezadowolenia strony z rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 5 lipca 2022 r., II KK 72/22).

Dodać także należy, że ewentualne uchybienia w zakresie procedur związanych z umożliwieniem stronie doprowadzenia do tzw. „testu sędziego” przewidzianego w art. 42a u.s.p. (co w niniejszej sprawie miało nastąpić, zdaniem skarżącego, co do pozostałych członków składu orzekającego, tj. Sędziego X.Y.1 oraz Sędziego X.Y.2), nie są podstawą domniemania, że w składzie Sądu Okręgowego w Łodzi zasiadali sędziowie niespełniający w danej sprawie wymogów niezawisłości i bezstronności. Nawet bowiem bezpośrednio przed rozpoczęciem przewodu sądowego istnieje możliwość weryfikacji tych podstawowych kryteriów służby sędziowskiej, o ile oczywiście istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie, tj. w trybie i na zasadach określonych w art. 41 § 1 i art. 42 § 1 i 4 k.p.k. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 1 lutego 2024 r., V KK 542/23).

Z tych powodów, wobec niestwierdzenia jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia kasacji, należało ją oddalić jako oczywiście bezzasadną.

[J.J.]

[a.ł.]